

WOJEWODA ŚWIĘTOKRZYSKI

Kielce, dnia 26-06-2018

Znak: SPN.III.4130.24.2018

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2018r., poz. 994 ze zm.) w związku z art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r., poz. 1073 ze zm.)

stwierdzam nieważność

Części uchwały Nr XLIII/353/18 Rady Gminy Bieliny z dnia 8 maja 2018r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bieliny – miejscowości Huta Stara, zwanej dalej planem, tj.:

1. W zakresie braku wydzielenia na rysunku planu miejscowego (załącznik Nr 1 do uchwały) terenów dróg oraz terenów ciągów pieszo-jezdnym :

- a) § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały,
- b) § 4 ust. 6 pkt 3 uchwały,
- c) § 4 ust. 6 pkt 4 uchwały.

2. W zakresie braku zgód na zmianę na przeznaczenie gruntów rolnych na cele nierolnicze

- wszystkich ustaleń planu, zarówno w tekście jak i na rysunku (załącznik Nr 1 do uchwały), dotyczących części działek:

- a) nr ewid., 96/2, 97/1, 97/2, 98, 99 położonych na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym i mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.2,
- b) nr ewid. 146, 147/3 położonych na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym i mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.3,
- c) nr ewid. 31 położonych na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym i mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.1.

UZASADNIENIE

Na sesji w dniu 8 maja 2018r. Rada Gminy Bieliny podjęła uchwałę Nr XLIII/353/18 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Bieliny – miejscowości Huta Stara.

Przedmiotowa uchwała oceniana jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1073 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Przepis art. 28 ust. 1 ustawy stanowi, że istotne naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Po dokonaniu analizy postanowień uchwały pod względem ich zgodności z prawem, organ nadzoru stwierdza, że przedmiotowa uchwała podjęta została z istotnym naruszeniem zasad oraz trybu sporządzania planu miejscowego.

I. W zakresie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy oraz § 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (t. j. Dz. U. Nr 164, poz. 1587) poprzez brak wydzielenia na rysunku planu liniami rozgraniczającymi terenów dróg i terenów ciągów pieszo-jezdnych.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

W myśl § 4 pkt 1 ww. rozporządzenia ustalenia dotyczące przeznaczenia terenów powinny zawierać określenie przeznaczenia poszczególnych terenów lub zasad ich zagospodarowania, a także symbol literowy i numer wyróżniający go spośród innych terenów.

Tymczasem zapisy zawarte:

a) w § 4 ust. 1 pkt 2 uchwały dopuszczają w całym obszarze planu lokalizowanie dojazdów niewydzielonych, ciągów pieszych, ciągów pieszo-jezdnych i ścieżek rowerowych,

b) w § 4 ust. 6 pkt 3 uchwały dopuszczają zmianę kwalifikacji dróg wewnętrznych i ciągów pieszo-jezdnych oznaczonych symbolami KDW i KDX z dróg wewnętrznych na publiczne. Taka zmiana wiąże się z dostosowaniem (zwiększeniem) ich parametrów i tym samym zmianą przeznaczenia terenów przyległych do tych dróg. Należy dodać, że najmniejsza szerokość ciągu pieszo-jednego w liniach rozgraniczających wynosi 6,5m (§ 19 ust. 3 uchwały). Natomiast z § 7 ust. 1 rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (t. j. Dz. U. z 2016r. poz. 124) wynika, że najmniejsza szerokość drogi publicznej wynosi 10m.

Podkreśla się jednocześnie, że w ww. paragrafie uchwały nieprawidłowo odniesiono się do dróg wewnętrznych oznaczonych symbolem KDW, ponieważ z rysunku planu i z dalszej treści uchwały wynika, że drogi takie nie zostały przewidziane w przedmiotowym planie miejscowym,

c) w § 4 ust. 6 pkt 4 uchwały dopuszczają realizację dojazdów niewydzielonych liniami rozgraniczającymi nadając im odpowiednie parametry (minimalną szerokość 5m - § 4 ust. 6 pkt 4 lit. a) uchwały oraz 6,5m - § 4 ust. 6 pkt 4 lit. b) uchwały). Dojazdy te w rzeczywistości pełnią rolę dróg wewnętrznych lub ciągów pieszo-jezdnych.

Zgodnie z treścią rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (załącznik Nr 1 do rozporządzenia) drogi publiczne (oznaczone symbolem KD - kolor biały) oraz drogi wewnętrzne (oznaczone symbolem KDW - kolor jasnoszary) stanowią odrębny sposób przeznaczenia terenów. Stąd też droga publiczna oraz droga wewnętrzna – traktowane jako odmienny rodzaj przeznaczenia terenu – muszą spełniać wymogi określone w art. 15 ustawy, tj. mieć właściwe oznaczenie barwne, odpowiednie dla tego terenu ustalenia. Lokalizacja dróg publicznych oraz dróg wewnętrznych z uwagi na ich przeznaczenie i odmienne zasady gospodarowania powinna być wskazana w części graficznej planu oraz zostać wydzielona stałą i niepodlegającą przesunięciu linią rozgraniczającą (wyrok NSA z dnia 25.06.2013r., sygn. akt: II OSK 2836/12).

A zatem ustalenia planu miejscowego dopuszczające możliwości wyznaczenia przedmiotowych dojazdów w dowolnym miejscu bez wyodrębnienia ich liniami rozgraniczającymi na rysunku planu oraz możliwość zmiany klasyfikacji dróg wewnętrznych i ciągów pieszo-jezdnych na drogi publiczne należy traktować jako istotne naruszenie zasad sporządzania planu.

II. W zakresie istotnego naruszenia trybu sporządzania planu miejscowego:

Uchwała narusza art. 17 pkt 6 lit. c) ustawy w związku z art. 7 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (t. j. Dz. U. z 2017r. poz. 1161) poprzez brak uzyskania zgód na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

Zgodnie z art. 17 pkt 6 lit. c) ustawy wójt uzyskuje zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W myśl art. 7 ust. 1 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze dokonuje się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

W świetle art. 7 ust. 2 pkt 1 tej ustawy przeznaczenie na cele nierolnicze gruntów rolnych stanowiących użytki rolne klas I-III wymaga uzyskania zgody ministra właściwego do spraw rozwoju wsi.

Tryb i zasady udzielania tej zgody zostały określone właśnie w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Wykładnia przepisów tego aktu prawnego wymaga, aby zgoda na zmianę przeznaczenia została udzielona w formie decyzji administracyjnych.

W przedmiotowym planie miejscowym działki:

- nr ewid., 96/2, 97/1, 97/2, 98, 99 położone są na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym oraz mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.2,
- nr ewid. 146, 147/3 położone są na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym oraz mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.3,
- nr ewid. 31 położona jest na terenie zabudowy o charakterze zagrodowym oraz mieszkaniowej jednorodzinnej oznaczonym symbolem 1.RM.MN.1.

Z podkładu mapowego, na którym sporządzono rysunek planu miejscowego, wynika że na przedmiotowych działkach występują grunty rolne klasy RIIb (działki nr ewid. 96/2, 97/1, 97/2, 98, 99) i ŁIII (działki nr ewid. 146, 147/3, 31), dla których nie uzyskano zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze.

W dokumentacji prac planistycznych brak jest jakichkolwiek decyzji administracyjnych potwierdzających uzyskanie takich zgód.

Z uwagi na powyższe, organ nadzorczy stwierdza, iż w jego ocenie kwestionowana uchwała w sposób istotny narusza obowiązujący porządek prawny, a powyżej podniesione argumenty czynią zasadnym niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze, stwierdzające nieważność powołanej na wstępie uchwały w zakresie określonym sentencją niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego.

Organ nadzoru zdecydował zatem o stwierdzeniu nieważności przedmiotowej uchwały w takiej części, która pozwala na zafunkcjonowanie uchwały w obrocie prawnym w pozostałym zakresie.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach, za pośrednictwem Wojewody Świętokrzyskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wpis w postępowaniu przed sądem administracyjnym w sprawach skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego wynosi 300zł.

Agata Katarzyna Wojtyszek
Wojewoda Świętokrzyski

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	984853.2338883.2413268
Nazwa dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w części - plan HUTA STARA gm. Bieliny.pdf
Tytuł dokumentu	Rozstrzygnięcie nadzorcze w części - plan HUTA STARA gm. Bieliny
Sygnatura dokumentu	SPN.III.4130.24.2018

Data dokumentu	2018-06-26 15:17:41
Skrót dokumentu	4EB35A8BD5DF3BD414A2E21C4CB98DB4E8 B0C076
Wersja dokumentu	1.9
Data podpisu	2018-06-26 15:17:04
Podpisane przez	Agata Katarzyna Wojtyszek Wojewoda Świętokrzyski
	EZD 3.30.481.4063.3664
Data wydruku:	2018-06-28 08:00:25
Autor wydruku:	Furmańska Dorota Inspektor wojewódzki